

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 171/18
Luxemburg, 13 november 2018

Arrest in zaak C-310/17
Levola Hengelo BV / Smilde Foods BV

De smaak van een voedingsmiddel kan niet auteursrechtelijk worden beschermd

De smaak van een voedingsmiddel kan namelijk niet worden aangemerkt als een „werk”

„Heksenkaas” is een smeerdip met roomkaas en verse kruiden, die in 2007 is gecreëerd door een Nederlandse detailhandelaar in groenten en versproducten. De intellectuele-eigendomsrechten met betrekking tot dit product berusten thans bij Levola, een vennootschap naar Nederlands recht, waaraan die detailhandelaar ze heeft overgedragen.

Sinds 2014 produceert Smilde, een vennootschap naar Nederlands recht, een product met de benaming „Witte Wievenkaas” voor een supermarktketen in Nederland.

Omdat Levola van mening was dat de productie en de verkoop van de „Witte Wievenkaas” inbreuk maakten op haar auteursrechten op de smaak van de „Heksenkaas”, heeft zij de Nederlandse rechterlijke instanties verzocht om Smilde te gelasten te stoppen met in het bijzonder de productie en de verkoop van de „Witte Wievenkaas”. Volgens Levola is de „smaak” van de Heksenkaas een auteursrechtelijk beschermd werk en is de smaak van de „Witte Wievenkaas” een reproductie van dit werk.

Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, dat zich in hoger beroep over de zaak dient uit te spreken, vraagt het Hof van Justitie of de smaak van een voedingsmiddel kan worden beschermd op grond van de richtlijn inzake het auteursrecht¹.

In zijn vandaag uitgesproken arrest beklemtoont het Hof dat de smaak van een voedingsmiddel enkel op grond van deze richtlijn auteursrechtelijk kan worden beschermd indien hij kan worden aangemerkt als een „werk” in de zin van die richtlijn. Daarvoor is allereerst vereist dat het voorwerp in kwestie een oorspronkelijke intellectuele schepping is, en voorts dat deze oorspronkelijke intellectuele schepping tot „uitdrukking” wordt gebracht.

Volgens de bewoordingen van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die is vastgesteld in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en waartoe de Unie is toegetreden², en van het Verdrag van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (WIPO) inzake het auteursrecht³, waarbij de Unie partij is, kunnen immers alleen uitdrukkingvormen en niet denkbeelden, procedures, werkwijzen of mathematische concepten als zodanig auteursrechtelijk worden beschermd.

¹ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB 2001, L 167, blz. 10).

² Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die als bijlage 1 C is gehecht aan de Overeenkomst tot oprichting van de WTO, welke is ondertekend te Marrakesh op 15 april 1994 en is goedgekeurd bij besluit 94/800/EG van de Raad van 22 december 1994 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, van de uit de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde (1986-1994) voortvloeiende overeenkomsten (PB 1994, L 336, blz. 1).

³ Verdrag van de WIPO, dat op 20 december 1996 is vastgesteld te Genève en dat op 6 maart 2002 in werking is getreden. Dit verdrag is namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd bij besluit 2000/278/EG van de Raad van 16 maart 2000 (PB 2000, L 89, blz. 6).

Bijgevolg impliceert het begrip „werk” als bedoeld in de richtlijn noodzakelijkerwijs een uitdrukkingvorm van het voorwerp van de auteursrechtelijke bescherming waardoor dit voorwerp voldoende nauwkeurig en objectief kan worden geïdentificeerd.

In dit verband stelt het Hof vast dat **de smaak van een voedingsmiddel niet nauwkeurig en objectief kan worden uitgedrukt**. Het Hof preciseert dienaangaande dat de identificatie van de smaak van een voedingsmiddel – in tegenstelling tot wat bijvoorbeeld geldt voor een letterkundig werk, een schilderij, een film of een muziekstuk, dat een nauwkeurige en objectieve uitdrukkingvorm is – hoofdzakelijk berust op smaakbeleving en smaakervaring, die subjectief en variabel zijn, aangezien zij met name afhankelijk zijn van factoren die eigen zijn aan de persoon die het betrokken product proeft, zoals diens leeftijd, voedselvoorkeuren en consumptiegewoonten, alsmede van de sfeer en de context waarin het product wordt geproefd.

Bovendien is het in de huidige stand van de ontwikkeling van de wetenschap niet mogelijk om met technische middelen de smaak van een voedingsmiddel nauwkeurig en objectief te identificeren waardoor die smaak kan worden onderscheiden van de smaak van andere producten van dezelfde aard.

Het Hof komt dan ook tot de slotsom dat **de smaak van een voedingsmiddel niet kan worden aangemerkt als een „werk” en dus niet auteursrechtelijk kan worden beschermd op grond van de richtlijn**.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170